ל) כיון דאיסתמיך סמיך כל"ל, ב) [שבת קו: וש"נ],
 ג) [פיי מסכתא דמיקין

משנה חילונה שהיה שונה אותה קרנא. ערוך ערך זק

. ה"ן, ד) [תענית ד: וש"נן,

ו) [עיין בנדה נב: ובפירוש רש"י דהתם], ו) [שבת

קנב: מנחות מה. ק. פסחים לב: יומא סו: ושם איתא

תנוח לעתך שהנחת], ח) לקמן מא., ש) [ציל בארכן פיי כעין איזמל ויש אומרים כמין גרזן. ערוך ערך ארכן], י) [ויקרא ה],

ב"ק ע: ב"ב נו:,

אומר בפני הלווהו מנה וזה אומר בפני

הלווהו מנה ואע"פ דאמנה דקמסהיד

האי לא מסהיד האי מ"מ תרווייהו

צה א ב מיי' פ"ד מהלי עדות הלכה ז סמג ודכולי עלמא. מנא קמא ור' נתן: **כרבנן דפליגי אדר' יהושע בן קרחה**. סבירא להו דאמרי בעינן שיראו שנים כאחד וילפינן טעמא מוהוא וויקרא הן עשין קט טוש"ע ח"מ סימן ל סעיף יג: צו ג מיי׳ פ״ד שם הלכה ג סמג שם טוש״ע ח״מ הדדי הגדה נמי כי הדדי לא בעי: בין בקרקעום. זה אומר בפני הודה לו שקרקע זה שלו וזה אומר אף בפני הודה לו: בין בקרקעום. זה אומר בפני הודה לו:

שם סעיף ו: צו ד מייי שם פ"ג הלכה ג סמג שם טוש"ע שם סעיף ב: סעיף ב: צח ה מיי׳ שם פ״ב הלכה :3

רבינו חננאל עד כיון דאינון תרי ואסקינהו רחמנא בלשון . יחיד ש״מ דחזו תרווייהו יוחד. ור' יהושע בן קרחה סבר מדכתיב או קרווו סבו מוכוב או ראה או ידע לרבות אפילו ראו זה אחר זה ותנא קמא ור' נתן במאי פליגי. איבעית אימא קרא איבעית אימא סברא. ת״ק סבר כי אתא עד אחז לשבועה אתא ולא לממון הלכך בעינן עד שיעידו שניהן כאחד. ור' נתן אחר זה ומצטרפי הלכך . הכא נמי לא שנא. קרא הכא נכוי לא שנא. קוא כולי עלמא זהו תנא קמא ור' נתן תרווייהו אית להו דבעינן עד שיראו שניהם כאחד. וכתיב והוא או ראה או ידע מה לראיה כחד אף להגדה כחד. ור' נתן בן קרחה חולק על התנא קמא בראייה ור' נתן על ההגדה. א"ר יוחנן . איכא דשמע הלכתא כר׳ יהושע בן קרחה אי לא. א"ל ר' יוסי ב"ר חנינא שמעתי שמודה ר חנינא שמעוני שמחה די יהושע לר' נתן דאפילו בזה אחר זה. א"ר יוחנן . לזו הוצרכנו השתא ומה העדות שניהן בבת אחת מכשיר ר' יהושע בזה בחד פומא מסהדי מיבעיא בחו פומא מסוחי מיבעיא דמכשיר ר' יהושע אפילו בזה אחר זה. ואסיק׳ . משמיה דרב הלכ' כר משמית דדב האכי כו יהושע בן קרחה בקרקעות ובמטלטלין דאפי׳ זה אחר זה בין בהגדה בין בראייה עדותן כשרה ר' יוחנן דאמר לזו הוצרכנו: **פי'** נזיקין דבי קרנא מסכתא נזיקין משנה חיצונה נזיקין משנה חיצונה שהיה שונה אותה קרנא זה כשרין ואוקימנא בזמן ששנים מעידין אחד אומר שיש בה שתי שערות בגבה ואחד אומר שתים בכריסה. נהרדעאי אמרי בכריסה. נהרדעאי אמרי בין הודאה אחר הלואה בין הלואה אחר הודאה. ובין הלואה אחר הלואה ובין הודאה אחר הודאה מצטרפין כר' יהושע בן מצמוסין ברי יחושע בן מה איד בתוך מלוני מפלוני בחד בניסן מנה ואחד מסהיד דבתרי בניסן חזא דפלוני יויף מפלוני מנה אע"ג דאיכא למימר אמנה דמסהיד האי דבחד בניסן לאו בההוא מנה מסהיד ההיא בניסו במה להיא במה בניסן מנה ואחד מסהיד דבתרי בניסן חזא דפלוני יויף מפלוני מנה אע"ג דאיכא למימר אמיש ר' יהושע בן קרחה. אלא אמר לך כיון מסהיד ההיא דבתרי בניסן דאי אמרת ההיא מנה הוא עדות המכחשת זו את זו בבדיקות כשרין הן בדיני ממונות. ואע"פ שמכחישין זה לזה עדותן מעליא היא: אמר רב יהודה עדות המכחשת זו את זו בבדיקות כשרין הן בדיני ממונות. ואע"מ באונקי לבנה הלווהו אבל במנה שניהן שוין אבל אם נחלקו בדיקות. ובא לפרש דברי רב יהודה ואמר מסתברא מילתיה במכחישין זה לזה עדותן עדות בומן שא' אומר בארנקי שחורה הלווהו מנה וא' אומר לא כי אלא בארנקי לבנה הלווהו אבל במנה שניהן שוין אבל אם נחלקו במנות מצטרפין מכלל דבדיני נפשות לא והאמר רב חסדא אחד אומר במנה עצמו זה אומר מנה לבן וזה אומר מנה שחור כלומר ישן אין מצטרפין. ומקשינן עליה דרבא הכחשה בכלים כי האי גוונא בדיני ממונות מצטרפין מכלל דבדיני נפשות לא והאמר רב חסדא אחד אומר

שהיה שונה אותה קרנא
שם חכם ידוע ומפורש
בשני דייני גולות. תני
בנוזיקין דבי קרנא מודים
חכמים לר' יהושע בן
קרחה בעדי בכור ובעדי
חזקה ובעדי הבן והבת

בעדות בבור. פי׳ ששמעו מאכיו זה אחר זה איש פלוני בן בכור הוא ודלא כפי׳ הקונטרס דפירש לענין מום הראוי לבא בידי אדם שנחשדו הכהנים דנאמן זה לומר מעצמו נפל מום זה וחבירו על מום אחר דא"כ למה לי ב' עדים אפי' יחיד נאמן ואפי' עד מפי עד כדאי' בפ' כל פסולי המוקדשים (בכורות דף לו.)

ובפרק חבית (שבת דף קמה:):

ודכולי עלמא כרבגן דפליגי עליה דרבי אליקים הוה משתקיד עליה דר' יוסי ברבי חנינא למסמכיה ולא קא מיסתייע מילתא מי איכא דידע הלכה כרבי יהושע בן קרחה אמר ליה לימא איזו אמר ליה ליםמכיה מר

עד דליחזי כחד. וגבי הגדה פליגי תנאי דסיפא באקושיה הגדה לראיה כדכתיב (ויקרא ה) או ראה אם לא יגיד בחד קרא: משתקיד. מנפה

ומחזר ושוקד לסומכו: דין ידע. זה יודע ורבי יוסי בר' חנינא היה: שמודה ר' יהושע לר' נחן. דכי היכי דלא בעי ר' יהושע ראיה כי

מסהדי שחייב לו מנה: הלכה כמותו בקרקעות. שמוטל הקרקע בפנינו ושניהם מעידין עליה: אבל לא במטלטלין. דאין עדות שלימה לא על זה ולא על זה: מכלל דפליגי. עליה רבנן בקרקעות: בעדות בכור. תנן בבכורות (דף לה.) כל מומין הראויין לבא בידי אדם רועים כהנים אין נאמנין לומר מאליו נפל בו מום זה לפי שנחשדו כהנים להטיל מומין בבכורות בזמן הזה כדי להתירן בשחיטה ואם הביא בכור להראותו לחכם לריך שני עדים עמו שמחליו ועלית לא תרד אמר ר' זירא שמע מינה גברא רבה כיון 6דסמיך סמיך א"ר נפל בו מום זה אם הביא עד אחד חייא בר אבין אמר רב הלכה כר' יהושע בן קרחה בין בקרקעות בין במטלטלין עולא אמר הלכה כרבי יהושע בן קרחה בקרקעות אבל לא במטלטלין א"ל אביי • הלכה מכלל דפליגי והאמר ר' אבא א"ר הוגא אמר על מום זה ועד אחד על מום אחר בבכור זה מלטרפין. ואית דאמרי בעדות בכור להעיד שהתירו חכם ולאו מילתא היא דהא חד נאמן דעד רב מודים חכמים לרבי יהושע בן קרחה בעדות קרקע ותני רב אידי בר אחד נאמן באיסורין ואפילו כהן שהוא אבין מבוזיקין דבי קרנא מודין חכמים לרבי יהושע בן קרחה בעדות בכור בעליו נאמן דתנן (שם דף לו.) נאמן ובעדות קרקע ובעדות חזקה וכן שבבן ושבבת מגברא אגברא קא רמית מר הכהן לומר הראיתי בכור זה ובעל סבר פליגי ומר סבר לא פליגי מאי וכן שבבן ושבבת סאילימא אחד אומר מום הוא דמילתא דעבידא לאיגלויי אחת בגבה ואחד אומר אחת בכריסה *האי חצי דבר וחצי עדות הוא לא משקר: ובעדות חוקה. זה אומר בפני אכלה שלש שנים ראשונות של יאלא אחד אומר שתים יבגבה ואחד אומר שתים בכריסה אמר רב יוסף אנא יאלא שמיטה חה אומר בפני אכלה שלש אמינא משמיה דעולא הלכה כרבי יהושע בן קרחה בין בקרקעות בין שנים אחרונות מלטרפי דאחד קרקע במטלטלין ורבגן דאתו ממחוזא אמרי אמר ר' זירא משמיה דרב בקרקעות אין אבל לא במטלטלין רב לִטעמיה דאמר רב הודאה אחר הודאה מסהדי חוקה מעלייתה: וכן. לענין שתי שערות שבבן ושבבת. וכי פליגי הודאה אחר הלואה מצטרפי הלואה אחר הלואה הלואה אחר הודאה לא בהלוואת מנה פליגי משום דלאו אחד מצמרפי אשכחיה רב נחמן בר יצחק לרב הונא בריה דרב יהושע א"ל מאי מנה קמסהדי: גברא אגברא. רבי שנא הלואה אחר הלואה דלא דמנה דקא חזי האי לא קא חזי האי הודאה אבא ור' אידי אדעולא: בגבה. בין קישרי הלבעותיה: חלי דבר וחלי אחר הודאה נמי אמנה דקא מודה קמי האי לא מודי קמי האי דא"ל להאי בתרא בהאי מנה דאודיי ליה קמך אודיי ליה נמי קמי פלוני אכתי בתרא ידע קמא לא ידע דהדר אזיל א"ל לקמא האי מנה דאודיי ליה קמך אודיי עדות. עד ה' הוא חלי עדות שיער אחת הוא חלי דבר: אלא אחד אומר שתים בגבה. דתרווייהו מסהדי דגדולה היא: בקרקעות אבל לא ליה נמי קמי פלוני א"ל "תנוח דעתך שהתנחת את דעתי א"ל מאי ניחותא דרבא ואיתימא רב ששת שדא בה נרגא לאו היינו הודאה אחר הלואה במטלטלין. הלכה כמותו דלא בעינן אמר ליה היינו דשמיע לי עלייכו דרמיתו דיקלי וזקפיתו להו ינהרדעי אמרי דחזו תרווייהו כחד בקרקעות משום בין הודאה אחר הודאה בין הודאה אחר הלואה בין הלואה אחר הלואה בין דכי מסהדי בבי דינא תרווייהו ידעי הלואה אחר הודאה מצמרפות כמאן כר' יהושע בן קרחה אמר רב יהודה יעדות דאחדא מילתא מסהדי וקרינא ביה והוא עדי ואע"ג דבשעתא דחזי לא המכחשת זו את זו בבדיקות כשרה בדיני ממונות אמר רבא מסתברא מילתיה ידע [חד] בחבריה אבל לא במטלטלין דכי דרב יהודה באחד אומר בארנקי שחורה ואחד אומר בארנקי לבנה אבל אחד מסהדי קמן לאו אחד מנה מסהדי:

יהושע בן קרחה והכא באקושי הגדה לראיה קא מיפלגי מר סבר מקשינן הגדה לראיה ומר סבר לא מקשינן רבי שמעון בן יומא חד הוה יתיב קמיה דר' יוחנן אמר להו או לא א"ל רבי שמעון בן אליקים דין ידע ברישא סמכיה אמר ליה בני אמור לי כיצד שמעת א"ל כך שמעתי שמודה ראיה בן קרחה לרבי נתן אמר לזה הוצרכתי השתא ומה עיקר ראיה בהדי הדדי אמר ר' יהושע בן קרחה לא בעינן הגדה מיבעיא א"ל הואיל

אומר מנה שחור ואחד אומר מנה לכן אין מצטרפין וארנקי שחורה בדיני רב. דאמר אבל לא במטלטלין משום נפשות לא יוהאמר רב חסדא ַיאחד אומר בסייף הרגו ואחד אומר ייבארירן דלאו בחד מנה מסהדי: לטעמיה הרגו אין זה נכון אחד אומר כליו שחורים ואחד אומר כליו לבנים הרי זה נכון דחמר רב הודחה חחר הודחה. זה גברא אומר בפני הודה לו על מנה באחד בשבת וזה אומר בפני הודה לו עליו בשני בשבת: **הודאה אחר הלואה**. זה אומר בפני הלוהו מנה באחד בשבת וזה אומר בפני הודה לו מנה בשני בשבת: **מלטרפי.** דאיכא למימר בחד מנה קמסהדי וכדמוקי לקמן: **הלואה אחר הודאה**. מנה אחרינא הוא ולא מלטרפי אע"ג דתרווייהו אמרי שחייב לו מנה: **הודאה אחר הודאה נמי.** דילמא מנה דאודי ליה קמי האי לאו היינו מנה דאודי ליה קמי האי: **ואכסי** בסרא ידע. דאמנה דקא מסהיד איהו מסהיד אידך אבל קמא לא ידע דאחד מנה קמסהדי הלכך לא קרינא ביה והוא עד דמשמע מכרווייהו כחד: לאו היינו הודאה אחר הלואה. כיון דבעינן דידע סהדא בחבריה על כרחיך הודאה אחר הלואה נמי הכי מוקמת לה: דאמר ליה לבחרא מנה דמודינא קמך. חיפי קמי פלניא והדר אמר ליה לקמא מנה דיחיפי קמך אודאי ליה קמי פלניא וחרתי למה לי

לרב למימר: היינו דשמיע לי. על בני עירך: דרמיסו דיקלי ווקפיסו ליה. שאתם משונים קולצין דקלים וחוזרין ונוטעין אותן כלומר בונים וסותרים שפירשתם לי קושיא וחזרתם וסתרתם: מלערפין. דמ"מ הן מעידין שחייב לו מנה: בבדיקות. שאינה משבע חקירות באיזו יום באיזו שעה שהומה חלויה בהן אבל בכליו שחורין וכליו לבנים שאין דין הומה חלויה בהן: מנה שחור. סלע ישנה: אין מלטרפין. הואיל ובעיקר גוף העדות מתכחשי: ו**חרנקי שחורה.** דלאו בעיקר גוף העדות מתכחשי דכוותיה בדיני נפשות לא בתמיה: בארירן. יושרמ״א בלע"ז: אין זה נכון. אין עדות זו מכוונת. ולישנא דקרא נקט והנה אמת נכון הדבר (דברים יג) דמהאי קרא נפקא לן בדיקות (נקמן מ:): גברא

לעזי רש"י יושרמ"א. גרזן קרב.

מוסף רש"י

אחד בגבה. שיער ראימי נקשרי אלנעותיה (ב"ק ע:) לו: תחת אותו מקום (נדה נב:) וקאתו לשוייה גדולה לענין עונשין או לענין שיהו קידושיה קדושין (ב"ק שם). בכריסה. באותו מקום בבו כחומו מקום (רשב"ם ב"ב נו:). חצי דבר. שיעל לחל, וחצי עדות. עד אחד יש לשיער ופשיטא דלאו עדות היא (ב"ק שם) דאין כאן אלא עד אחד לכל שיער ועד אחד אינו נאמן לעשותה בת עונשין לחייבה, וקרא חלי דבר אתי למעוטי שהרי דבר כתיב, וחלי עדות למעוטי ב"ב שם). אין זה נכון. ועדותן נטלה והוא והס